antifa patissia

έντυπο δρόμου από το antifa patissia

τεύχος 1ο // Οκτώβρης - Νοέμβρης '18

ALWAYS ACAB // ALWAYS ANTIFA

φωτό: Stencil που χτυπήσαμε στη γέφυρα στον Αγ. Νικόλα το 2017

Εμείς στο "antifa patissia" έχουμε τα μυαλά μας ανάποδα. Ανάποδα και κόντρα στο φασισμό της ελληνικής πραγματικότητας. Είμαστε αυτές και αυτοί που δε βρίσκουμε τίποτα κοινό κάτω απ' τη γαλανόλευκη μαλακία, τη ρουφιανιά, την καριέρα και τον ανθρωπισμό στα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Βρισκόμαστε και φτιαχνόμαστε όμως, στα κάτεργα των αφεντικών μας, στα θρανία με τους ρατσιστές συμμαθητές , στα γαμωσταυρίδια για τους μπάτσους, στο μίσος για τα σεξιστικά σχόλια στο δρόμο, στις μπάρες του ηλεκτρικού, στα τρελόχαρτα για το στρατό.

Είμαστε «Πατήσια»: Πολυεθνικές παρέες με έδρα τις πλατείες και τα παγκάκια. Με τις γλώσσες και τις συνήθειες μας να 'ναι παραβατικές για τους μπάτσους και τους μικροαστούς. Βιώνουμε την ιστορία του ελληνικού ρατσισμού, με τα ντόπια αφεντικά να έχουν κόψει τις ζωές μας στη μέση.

Είμαστε «antifa»: Δε μένουμε σιωπηλές και ανήμποροι μπροστά στις αφηγήσεις των αφεντικών και των ρουφιάνων τους. Κρατάμε τα μυαλά μας ζεστά απέναντι στο φόβο και τη βλακεία. Επιμένουμε στη γνώμη ότι ο «φασισμός δεν έχει σβάστικα», αλλά ακόμη και όταν εμφανίζεται μ' αυτήν, θα θυμίζουμε σε φίλους και εχθρούς πως οι δρόμοι μας ανήκουν.
Keep it hood, keep it antifa.

επικοινωνία:
antifapatissia@gmail.com

100% PATISSIA
0% ΕΛΛΑΔΑ
100% ANTIFA

μαντίλα, ή φούστα
μτούρκα κοντή
βούλωσε
το στόμα σου
ξεφτίλα σεξιστή!
antifa patissia

ALL
COPS
ARE
BASTARDS
antifa patissia

ΞΕΦΤΙΛΑ
ΚΑΝΕ ΤΟ
ΑΤΣΙΣΜΟ
Ή
ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ
ΤΗΝ ΞΕΦΤΙΛΑ;

ANTIFA·PATISSIA

antifa
patissia
antifapatissia@gmail.com

SUPPORT YOUR LOCAL ANTIFA
antifa patissia

SPIT ON
A RACIST'S
FACE
antifa patissia

Κοίτα να δεις...!
Αυτοκόλλητα σε κάθε γωνία, ταμπέλα, θρανίο
να μας θυμίζουν πόσο γουστάρουμε
την τσαντίλα στη φάτσα του φασίστα γείτονα,
του ρουφιάνου συμμαθητή,
του μπάτσου που περιπολεί
κι ακόμα περισσότερο με τα υπόγεια χαμόγελα από
τύπισσες και τύπους σαν εμάς.

Αν ψήνεσαι κι εσύ για αυτοκόλλητα στείλε στο:

antifapatissia@gmail.com

*ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ...

1

Πολλά λέγονται κατά καιρούς για το κέντρο της Αθήνας. Όλοι, από την τυχαία τηλεοπτική περσόνα και το ρατσιστή γείτονα, μέχρι τον ευαίσθητο αριστερό συγγενή, συμφωνούν ότι υπάρχει «πρόβλημα». Πρόβλημα «ανομίας», «εγκληματικότητας», «παραβατικότητας» και η φαντασία αφήνεται να οργιάσει. Η δική μας γνώμη ως πολιτικά οργανωμένο κομμάτι της εργατικής τάξης έχει διαμορφώσει μέσα στα χρόνια μια διαφορετική άποψη.
Το πραγματικό πρόβλημα για εμάς είναι τα εγκληματικά σχέδια και συμφέροντα του Ελληνικού Κράτους, του Υπουργείου Δημοσίας Τάξης, της Ελληνικής Αστυνομίας, της Δημοτικής Αρχής και των αφεντικών αυτής της πόλης. Είναι τα σχέδια και τα συμφέροντα που καθημερινά ορίζουν ποιοι θα είναι οι παράνομοι, που θα βρίσκονται οι πιάτσες, ποιος θα έχει μαγαζί, πόσο θα κάνει η πρέζα και πόση θα υπάρχει, σπρώχνοντας με τη βία στον πάτο ένα σημαντικό κομμάτι της τάξης μας.

2

Όταν πριν κάποιες εβδομάδες στο κέντρο της Αθήνας ένας μαγαζάτορας, μαζί με ένα φασίστα φίλο του και κάτι μπάτσους ΔΙ.ΑΣ. δολοφόνησαν το Ζακ Κωστόπουλο, δυστυχώς δεν πέσαμε από τα σύννεφα.
Δεν είναι ανάγκη να δούμε τα βίντεο της επίθεσης για να πειστούμε για την αυτοπεποίθηση και την άνεση που ένιωθαν ώστε να κάνουν με ευκολία ένα τέτοιο πράγμα. Ούτε να περιμένουμε να μας πουν τα ρεπορτάζ ότι ο ένας από τα δύο καθάρματα ήταν στο παρελθόν μέλος ακροδεξιάς οργάνωσης.

...ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑ

3

Το ξέρουμε καλά από τις καθημερινές μας επαφές με αυτούς τους τύπους τι κουμάσια είναι. Είναι τα αφεντικά μας στις κωλοδουλειές που μας πληρώνουν ελάχιστα, οι κανίβαλοι μικροαστοί που είναι αποφασισμένοι να κάνουν οτιδήποτε θα εξασφαλίσει τη σωτηρία τους, τώρα που τα χρόνια της ευημερίας και της ανάπτυξης έχουν φύγει και δεν γυρνάνε πίσω. Ξέρουν να κανιβαλίζουν, αυτό το έκαναν καλά από πάντα, από τότε που κατάλαβαν, όπως και τόσοι πολλοί άλλοι σε αυτήν την κοινωνία, ότι ήθελαν να γίνουν «αφεντικό του εαυτού τους», να ανοίξουν μια επιχειρησούλα, να γίνουν ιδιοκτήτες και να ζήσουν το μικροαστικό όνειρό τους. Και είναι σαφές πως πακέτο με αυτό το όνειρο, πάει και η αντίληψη ότι η ιδιοκτησία και η ασφάλειά της είναι κάτι ιερό.
Περισσότερο ακόμα τώρα που οι σχέσεις ανταγωνισμού μεταξύ κάθε είδους αφεντικών καθορίζονται από το «όλοι εναντίον όλων», τέτοιοι τύποι έχουν πάρει την απόφαση να διατηρήσουν την ταξική τους θέση με κάθε κόστος. Να πατήσουν πάνω στα πτώματα όσων θεωρούν πιο αδύναμους, μετανάστες αλλά και ντόπιους εργάτες, εκδιδόμενες, χρήστες, γκέι, τρανς, κλπ.

4

Είχαμε και πριν τη δολοφονία του Ζακ ένα σωρό λόγους να σιχαινόμαστε τα γαμωαφεντικά, τους μπάτσους, το κράτος και τα σχέδια που κάνουν στις πλάτες μας. Οι νεκροί της τάξης μας, με όνομα ή χωρίς, μας θυμίζουν αυτούς τους λόγους, μας γεμίζουν με οργή και μίσος.

Σε κάθε
πλατεία, πάρκο και spot
υπάρχει ένα bluetooth ηχείο.
Τώρα, σωστά θα αναρωτηθεί κανείς, τι σκάλωμα είναι αυτό
και τι σχέση έχει το σύγχρονο boombox με το "antifa";

Έχει και παραέχει, αρκεί να το δούμε με το "μάτι των υπόγειων συγκρούσεων". Να το δούμε δηλαδή, ως ένα κομμάτι της μάχης για την επικράτηση στο δημόσιο χώρο. Μιας μάχης αόρατης, αλλά συνεχούς. Μιας μάχης για το ζωτικό μας χώρο.

Κάθε πλατεία να γεμίσει με Bluetooth ηχεία!

Γύρω απ' το
ηχείο εμείς, με τις πολυεθνικές
μας παρέες, να μοιραζόμαστε ζόρια και χαρές
της καθημερινότητας, με τις μουσικές και την κουλτούρα μας.
Κι απέναντι μας, οι ρουφιάνοι γείτονες, οι ρατσιστές με τα σχόλια τους,
οι φασίστες κι οι ΔΙ.ΑΣ. να μας εξακριβώνουν.

Η ένταση, οι μουσικές κι οι στίχοι που βγαίνουν απ' αυτά τα ηχειάκια είναι η δήλωση ότι η ζωή στις πλατείες και στα πάρκα ρυθμίζεται από εμάς. Είναι ο τρόπος που οι χώροι, ελευθερώνονται από εμάς, για εμάς. Άλλος ένας τρόπος να βρισκόμαστε και να γινόμαστε λιγότερο αόρατοι.
Κι όσο εντονότερη η φασαρία,
τόσο εντονότερη κι η δήλωση.

ΣΟΚΑΡΙΣΤΗΚΕ ΚΑΜΙΑ;

Όλοι και καλά σοκαρίστηκαν με τον καθηγητή στο ΤΕΙ Σερρών, που ζητούσε σεξ απ' τις φοιτήτριες του για να περάσουν το μάθημα.
Εμείς όμως όχι. Είμαστε μαθήτριες, φοιτήτριες και γυναίκες στα Πατήσια· και δε σοκαριστήκαμε.

*

Γιατί το σοκ ξεκινά στο σπίτι, με το θείο που βάζει το χέρι πιο χαμηλά απ'όσο πρέπει και σκέφτεσαι "αποκλείεται, λάθος κατάλαβα, ας μην πω τίποτα, θα στεναχωρήσω την οικογένεια".
Τη μάνα να φωνάζει "μη φοράς κοντό, δίνεις δικαιώματα, οι γυναίκες πρέπει να είμαστε σεμνές, ο άντρας δεν κρατιέται".
Τον πατέρα να λέει "μην με ντροπιάζεις και γυρνάς με τον έναν και τον άλλον". Αυτόν που περηφανεύεται για τον γιο που "γαμάει".
Στο σχολείο με το μαθηματικό που σε χουφτώνει "χαιδευτικά", επιβράβευση, για τη λύση μιας άσκησης.
Τη φιλόλογο που σε κοιτά υποτιμητικά, "είσαι προκλητική, μάζεψε την μπλούζα σου, προκαλείς τους καθηγητές και τους συμμαθητές σου".
Στο δρόμο με τον τύπο που σου σφυρίζει, "έλα μωρέ, να μη δείξουμε ενδιαφέρον και εμείς οι άντρες κάπως;".
Στη δουλειά όταν το αφεντικό στην πέφτει και σε απειλεί με απόλυση αν αντιδράσεις.

*

Όλοι στο ΤΕΙ ήξεραν, καθηγητές και φοιτητές.
Οι δημοσιογράφοι λένε "αδιανόητο καθηγητής να ζητάει σεξ απο φοιτήτριες". Τέτοια ρεπορτάζ δε μας σοκάρουν και ξέρουμε ότι δεν είναι εξαιρέσεις. Δεν περιμένουμε να πάμε στη σχολή, να συναντήσουμε τον "καθηγητή που παρενοχλεί"- εξαίρεση για την κοινωνία.

*

Γιατί μαθαίνουμε από μικρές πως όταν είσαι γυναίκα, κάποιος παρεμβαίνει πάνω σου. Ξέρουμε όλη μας τη ζωή ότι όλοι είναι συνένοχοι στην προσπάθεια να ελέγξουν τη θηλυκότητά μας.
Και δε γουστάρουμε πια. Γιατί είμαστε γυναίκες στα Πατήσια· στο σπίτι, στο σχολείο, στο δρόμο, στη δουλειά, εξουσία στο σώμα μας έχουμε μόνο εμείς.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ
ΠΟΥ ΚΑΝΟΥΜΕ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ
ΝΑ ΠΕΣΟΥΝΕ ΟΙ ΔΙ.ΑΣ.
ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΗΧΑΝΕΣ!
antifa ★ patissia

ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ
ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΝΑ ΚΑΝΕΙ
ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ΚΑΠΟΙΑ ΚΑΠΟΥ
ΚΟΙΤΑΕΙ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ
ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΜΑΣ ΟΧΙ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ
ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ
ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΗΜΑΣΤΑΝ ΟΛΟΙ ΤΟ ΙΔΙΟ
ΠΟΤΕ ΔΕ ΘΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΟΥΤΕ ΜΠΑΤΣΟΙ
ΕΝΣΤΟΛΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΓΛΙΣΤΡΕΣ
Η ΜΟΝΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΟΥ ΑΞΙΖΕΙ
ΚΟΝΤΕ ΔΕ ΣΥΜΦΩΝΟΥΜΕ ΣΕ ΟΛΑ ΑΛΛΑ ΑΥΤΟ
ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΜΑΣ ΤΟ ΠΗΡΕΣ

a ★ p